



De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De S. Raynaldo Archiepiscopo Rauennate & confessore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

AVGVSTI XVIII.
VITA BEATI RAYNALDI ARCHIEPISCOPI
 RAVENNATIS, COLLECTA EX SEXTO LIBRO HI-
 storiarum Hieronymi Rubei viri doctissimi, de gestis Rauennatum.
Verum vtrum hic in Sanctos relatus sit ignoro.

18. August.



MORTVO Opizone Archiepiscopo Rauennate, sacra-
 viri Rauennates, de more in Vrsiano templo comitijs ha-
 bitis, cum non vnum sentirent, elegerunt duos, Raynaldum
 Concorregium Mediolanensem, & Leonardum Eliscum,
 Ecclesie Brugensis, quae est in Tornacensi diocesi, Praepo-
 situm. Verum Benedictus vndecimus Pontifex Maximus,
 qui rum primum Bonifacio successerat, Raynaldum pro-
 bavit, qui rem diuinam coram Pontifice fecerat, Canoni-
 cus primò Laudunensis, mox vniuersae Flaminiae Praefes,
 deinde Episcopus Vincetius. Ad Archiepiscopum Rauennatem euectus, decimo
 tertio Calendas Decembris apud Lateranum, anno Pontificatus primo, à Benedi-
 cto Pontifice consecratur, cum omnes illum Rauennates ob sanctitatis famam à
 Pontifice Archiepiscopum postulassent. Qui factus Archiepiscopus, indies virtu-
 tibus ac religione proficiens, purissimum cultum numinis diuini, legibus persan-
 ctè editis, propagandum apud suum populum diligenter curauit: quapropter &
 sapè Archiepiscopatus oppida, Argentamque praesertim inuisit, ac prouinciale
 concilium anno ab ortu Christi millesimo trecentesimo septimo Rauennae cele-
 brauit: curauitque, vt Senatui Rauennati, Lamberto praesidente, atque suadente,
 placeret, Rauennae, monetæ pecuniæque ad Anconæ modum vt cuderentur. Estq;
 id habitum non multo post, quàm Clemens quintus, qui Benedicto subrogatus
 fuerat, in Galliam Pontificatus maximi Sedem transtulisset.

B. Raynal-
 dus fit Ar-
 chiepisco-
 pus Rauē-
 nas.
 A Papa
 consecra-
 tur.

Synodus
 prouincia-
 lis Rauē-
 nae.

Sedes Ro-
 mana trá-
 fertur in
 Gallias.

Postea cum Henricus Caesar Cisalpinarum dissensionum peritissimus, regni-
 que propagandi cupidus, in Galliam Cisalpinam descendisset, familiarissimo semper,
 grauissimoque Senatore vsus est Raynaldo Archiepiscopo: cuius etiam, aliorumque,
 praeterea senatorum consilio, cum esset Astæ Colonia, omnes Cisalpinarum ciui-
 tatum exules, in patriam quenq; suam, reuocauit. Tamen non ita multo post, mu-
 tata sententia, omnem ferè Italiam perturbauerit, & Robertum Siciliae Regem pro-
 nunciato publico edicto, regno priuauerit. Ad hæc accessit causa equitum Tem-
 plariorum, quos Clemens Pontifex per hos dies acriter persequens, Raynaldo Ar-
 chiepiscopo eam causam cognoscendam mandauit, religione hominis & virtute
 plurimum fretus. Ceterum Raynaldus, vt iudicium legitimo iure faceret, cum an-
 no millesimo trecentesimo nono, Bononiae habito conuētu aliquot sibi subiecto-
 rum Episcoporum, studiosè in illos inquisisset, tandem anno 1311. eadē de re Con-
 cilium Rauennae habuit, in quo hi fuere, Vgo, Placentinus: Vbertus, Feretrans:
 Fridericus, Ariminensis: Vbertus, Bononicensis: Henricus, Regienfis: Mathæus Cer-
 uenensis: Petrus Foropompiliensis, Episcopi. Vgulinus designatus Fauentinus, Nico-
 laus & Iohannes cucullati Dominicani: Vincentius, Franciscanus: qui tres in Fla-
 minia Quæstiores in hæreticos erant. Bonum contrus, archipresbyter Mutynensis,
 pro sacra viris Mutinensibus: Gerardus Curnazanius, sancti Donini Praepositus,
 pro Episcopo, sacra viris Parmensibus: Gentilis Ferrariensis Episcopi Vica-
 rius: Praeostinus Mutinensis, Episcopi Foricornciani item Vicarius: Iohannes Ab-
 bas Gauellianus, pariter Episcopi Hadriani Vicarius: Armannus cucullatus Do-
 minicanus, Episcopi Cymacensis procurator: Guercius D. Damiani Canonicus,
 Episcopi Sarsinensis procurator. Omnibus igitur, suo quisque loco, in aede Vrsiana
 confidentibus, introducti sunt Raymundus Fontana, Iacobus item Fontana, Mau-
 rus, Iacobus, Albertus, Guilhelmus ab Pigazano, & Petrus Cazia, Templarij ordi-
 nis equites. Qui iurati cum nihil essent obiectis criminibus, testibusque aduersis de-
 bilitati atque abiecti, ad omnia breuiter constanterque seorsum singuli, responde-
 runt. Erant autem hæc ferè quæstionis capita.

Quæstio-
 nū capita
 Templarij
 militibus
 obiecta.

Cum in ordinem cooprabantur, in ipsis sacrorum suorum initijs, Christumne,
 aut Deum, aut Virginem Deiparam, aut Diuos abiurassent, vel vt abiurarent, mo-
 niti fuissent, aliòve ipsi ad abiurandum incitassent. An simulacrum quodpiam, &
 ido.

SURIUS

q. ber
 Moner
 RVIII
 5

idolum fictum, & commentitium, diuina ueneratione coluissent. An tyrones, adolescentulos praesertim, libidinosos, atque alia quam deceat parte, osculati fuissent. An dum rem diuinam facerent, sacra mysteriorum & consecrationis uerba omisissent. An scelestum, & nefarium facinus putarent, haec committere.

Quo cum affirmassent, ceteris fortiter perpetuoque negatis, ab Concilio dimissi sunt. Raynaldus Concilium tunc consuluit, de tota re quid fieri placeret: in quo cum multa sententiae dicerentur, tandem interrogati primum, an iudicium illud accurate & legitime constitutum existimarent, annuerunt: Deinde, an dandi essent in quaestionem, responderunt, non dandos: Nicolaus tamen & Iohannes Domini- cani, in haereticos Quaeritores, dandos esse dixerunt. Praeterea, an ad Pontificem Maximum deferendum esset iudicium: negatum ab omnibus est, quod prope ad esse Concilium generale dicerent. Postremo, essentne omnino absoluendi, an iubendum ut se de obiectis purgarent, de purgatione affirmatum est. Hac autem omnia cum Clemens Pontifex accepisset sic de tota tandem re iudicauit, ut multis eorum combustis, uniuersum ordinem deleuerit.

illi se falsos
accusatos
affirmant.

Ordinis re-
pliariorum
extinctio.

Paulo post, idem Raynaldus Archiepiscopus, Ioannis Pontificis iussu & auctoritate Friderico, Guidoni, & Sperantiae Comitis Vrbinatum fratribus, ipsisque Vrbinatibus, sacris interdixit: quod caedibus indignissimis, maximisque factis, Vrbinum, & pleraque alia Romanae Ecclesiae subiecta oppida occupassent, ciues multos expulissent, reliquos durissimo imperio opprimerent: ad haec Fridericus Auximatem Ricmensem, exulum item Aesinorum, aliorumque, Picentium praefecturam sibi assumpserat, ipsumque oppidum Piram, diuturna obsidione prius circumnallatum, cepisset, ac dure acerbeque diripuerat: Guido in oppidum sancti Donati idem perpetrasset, Aemilijque Belmontis praepositi, qui Picentibus pro Pontifice praerat, Legatum cum literis comprehendi iuxta Vrbinum portas, & in custodiam tradidisset: unde nisi aufugisset Legatus ingenti fortuna beneficio, capite poenas dedisset. Neque uero has Pontificias interdicti literas, Raynaldus solum intrepide recipiuit, diuulgauitque, sed omnes iussit, euariuitque, ad quos ipse eas misisset, ut idem efficerent.

Iuxta Pontificis fide-
liter & in-
trepide
Raynaldus
Episcopus
exequitur.

Tandem cum Bononiae anno millesimo trecentesimo decimo septimo Concilium prouinciale habuisset, Rauennaeque in aede Vrfsiana aram Cruci erexisset ac dedicasset: in qua ex marmore arcam, multis ac praestantibus Sanctorum Reliquijs plenam incluserat, ac eam certis legibus latis, praedijs ditasset, sacerdotumque conuentum, qui certis statisque diebus parentarent, & pro mortuis psalmos & preces ex libris sacris conceptas recitarent, iam multis ante seculis institutum, & hoc Raynaldi tempore, ob sacerdotum licentiam corruptum, restituisse: eodem anno 1321,

non absque ingenti apud omnes sanctitatis opinione, quindecimo Calendas Septembris, tranquille decedens, in caelestem patriam euolauit. Sepultus est in monumento ex marmore, in aede Vrfsiana: quod cum superioribus annis Iulius Feltrius, ab Ruuere Cardinalis, Rauennatum Archiepiscopus, aperire coram se mandasset, uiri sancti cadauer integrum ac penes recens, promissa barba, statura proce- ra, ingenua forma, & specie ad dignitatem apposita inuentum est. Ad eius cadauer, cum adhuc in sepulcrum illatum non esset, multa miracula & insequentibus etiam diebus & annis facta sunt: & ut reliqua omittam, Iacobus Bennicafa, Iurisco-

sacrae obit.

Eius corp⁹
post mul-
tos annos
apparet
in corruptum.

sultus Rauennas, cum desperata omni salute, & penitus destitutus, acerrimis podagrae doloribus affligeretur, seque voto nuncupato, diem Raynaldi festum, quod tannis solenniter celebratum obligasset, postridie eius dici doloribus & morbo solutus est. Quod Iohanni quoque Grado, in graui capitis oculorumque dolore, cum esset ad Raynaldi sepulcrum profectus, eiusque opem suppliciter implorasset, per idem tempus contigit. Ex agro item Rauennati, eo uico, cui Herbofae nomen est, mulier Blonda uocata, cacodamone supra quam dici potest agitata: a cognatisque suis, maxima vi, ad Raynaldi sepulcrum pertracta, liberatur.

Miracula
ad sepul-
crum eius.

Quidam a
podagra,
alius ocu-
lorum &
capitis do-
lore cura-
tur.
Item da-
moniaci.

Pari felicitate, sacra uirgo coenobij diuae Mariae cognomento Padrielis (quod in Ceneda a mœnibus haud procul erat, nunc in urbem translatum D. Stephani in Oliuis appellamus) membrorum omnium resolutione oblanguens, cum uiri sancti patrocinium inuocasset, repente sanitati restituitur. Atque haec pauca de multis quae in dies fiunt, collegisse sat fuerit.